

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀ. ਐਸ. ਵਿਲੋ ਅਤੇ ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਫਿਲਮ ਅਤੇ ਨਿਊਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ,
ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3429 .

23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1980

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ (ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ) ਐਕਟ, 1952 ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਅਤੇ 19-ਏ— ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼—ਸੈਕਸ਼ਨ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ— ਸਿਰਫ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ— ਕੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ (ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰਹੇਗੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 11)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਕੋ ਅਧਾਰ

'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਘਟੀਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਘਟੀਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਲਹਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਟਾਲ ਰਹੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)।

ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ/ਜਾਂ

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਲ.ਸਚਦੇਵਾ ।

ਸੀਡੀ ਦੀਵਾਨ । ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) 1979 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ CPW ਨੰ. 3429 (ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਫਿਲਮ ਐਂਡ ਨਿਊਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਐਚ.ਪੀ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ), ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ. 933 ਦਾ

1980 (ਮੈਸਰਜ਼ ਚਰਨ ਦਾਸ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਵੀ. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਅਤੇ 1980 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 966 (ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਮ ਲਾਈ-ਰਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ) - ਕੀ ਕੋਈ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ - ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਕੌਮ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀ.ਬੀ

2. ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3429 ਆਫ 1979 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ

ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਪਾਈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ, ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਨੇ ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਡਰ-ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਟੇਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲਕ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ ਦੋ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਹਨ।

4. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰੋਕ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਭਰੋਸਾ ਜੈ ਭਾਰਤ ਵੂਲਨ ਅਤੇ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਟੀ.ਆਰ. ਰਾਘਵ ਆਇੰਗਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਮਦਰਾਸ, (2) ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਧਨਲਕਸ਼ੀ ਵੇਵਿੰਗ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ, (4) ਅਤੇ ਮੰਜੂਨਾਥ ਸੇਟੀ (

ਐਮ.ਐਲ.) ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5)।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਨੁਕਤਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਇਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੁਕਿਆ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

6. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ। *ਵਲੀਤੀ ਰਾਮ-ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ* ਬਨਾਮ *ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ* (6)। ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ

7(1) 1960 (1) LLJ 489.

(2) ਏਆਈਆਰ 1963 ਮਦਰਾਸ 238

(3) ਏਆਈਆਰ 1958 ਕਲਕੱਤਾ 570

(4) 1904 (1) ਐਲ.ਐਲ.ਜੇ. 528.

(5) 1964 (1) LLJ 697.

(6) CW 2663 (79 ਨੇ 3 ਅਗਸਤ 1978 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਜਿਨਟਨ ਕਲੀਨਿਕਲ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਕੰਪਨੀ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਟਿਡ, ਸੁਰੇਂਦਰਨਗਰ, ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (7) ਅਤੇ *ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਆਟੋ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਯੂਨੀਅਨ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ*, (8)

ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸਟੇਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7. ਧਿਰਾਂ ਲਈ 1 ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਸਮੁੱਚੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰਹੇਗੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਟੇਅ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਟੇਅ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ

- (7) ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖ
(8) ਸਕਦੀ?

11975 LabII.C.3303.

19641 (1) ਐਲ.ਐਲ.ਜੇ. 562.

ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼.

8. ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਐਲ-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਅਪੀਲ, ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰਹੇਗੀ ਜਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਥਾਰਟੀ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇਗੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ *ਮੈਸਰਜ਼ ਵਲੀਤੀ ਰਾਮ-ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ i) ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ:-

“ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਮ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ, ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਫਾਲੋ-ਅਪ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਰੁਕਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ।”

10. *ਜਿਨਟਨ ਕਲੀਨਿਕਲ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣਾ ਉਸ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।”

ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ: -

“ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਐਸ. 19 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ih ਮੁਅੱਤਲੀ.

11. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ - ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਏ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਧਾਰਾ 19 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਏ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵੀ ਇਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ।

12. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ

ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ! ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕੋਲ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਕਲੌਤੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੰਧੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ | ਘਟੀਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਹ ਘਟੀਆ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਟੇਅ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਟੇਅ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ 1979 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 3429 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P-12, 1980 ਦੇ CWP ਨੰ. 933 ਵਿੱਚ ਅਨੁਲੱਗ P-3 ਅਤੇ 1980 ਦੇ CWP ਨੰ. 966 ਵਿੱਚ ਅਨੁਲੱਗ P-2 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਟੇਅ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰਹੇਗੀ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 1979 ਦੇ 3429, 933 ਅਤੇ 966/1980 ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ. —ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸਸੀ ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵੋਆਣਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ , ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1453 .

23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1980

ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ (1895 ਦਾ XV)— ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3—ਗਵਨਰ ਜਨਰਲ-
ਇਨ-ਕੌਸਲ ਦਾ 1836 ਦਾ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 179 —ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ 7—ਭਾਰਤ ਦਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 —ਆਰਟੀਕਲ 14, 19 ਅਤੇ 31 —ਭੂਮੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ